

La phrase suivante est grammaticalement intéressante :
« *Zijn vrouw smeekte hem* » (« *Sa femme le supplia* »).

On y trouve notamment le verbe « **SMEKEN** », qui est considéré comme « **régulier** » (comme la grande **majorité** des verbes néerlandais) au prétérit (ou O.V.T.), mais fait partie de la **minorité** des verbes réguliers, résumée par les consonnes présentes dans « 'T **KOFSCHIP** » ; en effet le radical (première personne du présent, « *Ik smeek* ») se terminant par la consonne « **K** », on trouvera le « **TE** » **minoritaire** comme terminaison du prétérit :
« **SMEEK** » + « **TE** » = « **SMEEKTE** ».

EN KNIER VERTELT... IN 1644 LAG IN DE HAVEN VAN TERNEUZEN "DE AMSTERDAM", HET SCHIP VAN KAPITEIN WILLEM VAN DER DECKEN KLAAR OM NAAR INDIE TE VAREN. VOORJAARSTORMEN BELETTEN HEM TE VERTREKKEN EN TOEN HET WEER OPKLAARDE, WILDE HIJ DADELIJK UITVAREN. HET WAS ECHTER PAS MORGEN EN ZIJN VROUW SMEEKTE HEM OP DE DAG DES HEREN NIET TE VERTREKKEN. MAAR WILLEM WAS KOPPIG....

NAUWELIJKS VAN WAL KREEG DE STUURMAN BEROUW EN WILDE TERUGKEREN. DE KAPITEIN ONTSTAK IN WOODE EN SLIMGERDE HEM OVERBOORD. HIJ VERDROENK JAMMERLIJK.

LATER ZAGEN ENGELSE ZEELIEDEN "DE AMSTERDAM" TERUG BIJ KAAP DE GOEDE HOOP, ALS EEN SPOOKSCHIP EN NOEMDEN HET DE FLYING DUTCHMAN... DE VLIEGENDE HOLLANDER. ZONDER BEMANNING VLOOG HET MET BOLLE ZEILEN, TEGEN WIND EN STROMING IN, OVER DE GOLVEN. HET SPOOKSCHIP WERD OP VELE ZEEËN GEZIEN EN BRACHT ONGELUK VOOR HEM DIE HET OP HUN WEG TEGENKWAMEN. BIJ DE GROTE MAST STOND DE KAPITEIN ...

Maar toen klonk een stem uit de wolken.....

TOT OP DE JONGSTE DAG